

Nr 702

Av herr Ohlin m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 163, med förslag till förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 31 maj 1957 (nr 262) om allmän energiskatt, m. m.

I sitt förslag till allmän varuskatt har finansministern undantagit drivmedel och andra bränslen. I stället har i särskild proposition (nr 163) förslagits höjning av den nu utgående energiskatten på bensin, kol, koks och eldningsolja. Förslaget i propositionen är vidare så utformat att bensin och andra bränslen skulle beskattas hårdare än de varor som drabbas av den allmänna omsättningsskatten. Förslaget skulle medföra att prisläget för dessa bränslen höjs med 5,5—10 procent.

I sin motivering för denna extraordinära höjning av energiskatten hänvisar departementschefen bl. a. till de »krav på investeringar i gator, vägar, serviceanläggningar m. m. som bilismens ansvällning drar med sig...». I och för sig är detta konstaterande riktigt. Men härtill är att erinra att den särskilda energibeskattningen infördes — år 1957 — för att skaffa erforderliga medel för atomenergiprogrammets genomförande och för oljelagringen. Den ursprungliga motiveringen för energiskatten överges nu.

På annat håll i propositionen framhålles — tydligen avsett som motive- ring för höjning av energiskatten på de flytande bränslena — att prisläget på dessa varor — framför allt eldningsoljan — under senare tid varit i sjunkande. En nedgång i prisnivån anser regeringen tydligen vara en anledning till höjning av skatten, som skulle återföra prisnivån mot sitt tidigare högre läge. Det måste dock vara synnerligen angeläget — inte minst för vår konkurrensförmåga gentemot utlandet — att vi försöker hålla pris- och kostnadsnivån så låg som möjligt. Den i propositionen angivna motive- ringen kan i alla händelser inte vara något skäl för att belasta bränslet med en större skattehöjning än den som drabbar andra varor.

Inte heller kan vi godtaga departementschefens uppfattning att bensin- skatten genom att den blir en förbrukningsskatt i någon nämnvärd grad skulle kunna regleras av fordonsägaren själv. Detta kan naturligtvis endast gälla förbrukningen för nöjesåkning. För t. ex. drosk- och åkerirörelsen kommer den föreslagna skatten att medföra kostnadsfördyringar som måste återverka på priserna för dess tjänster.

Beträffande behovet att stärka budgeten, vilket torde vara huvudmotivet till höjningen av energiskatten, vill vi hänvisa till de från vårt håll i dag väckta likalydande motionerna I: 540 och II: 651.

Med hänvisning till det sålunda anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 163 om höjning av skatten på bensin, kol, koks och eldningsolja.

Stockholm den 6 november 1959

Bertil Ohlin

Wald. Svensson

Bertil von Friesen

O. Malmberg

Henning Gustafsson

Sven Wedén

Skellefteå

Ragnhild Sandström

Sven Gustafson

i Göteborg